

Ánh náng cáa mát sáng mùa xuân chiáu xuyên qua cáa sá.

Vái tiáng chim hát líu lo trên cánh Anh Đáo báo hiáu mát ngày đáp trái sau nháng tháng mùa đáng báng giá. Trong gác cáa chiác tráng ká mát con búp bê đái mát làm báng hát cá m màu đán, sáng bóng, đáng nhìn chám cháp vá pháa trác.

Nháng cháu hoa cánh treo láng láng trên tháng cáa sá đáng đá ná hoa, nháng tám màn cáa làm báng vái máng mán màn, trong suát đáng phát phá trong gió. Sách vá bày la liát trên bàn, nhiáu cuán còn trên nháng ká sách chung quanh phòng. Sách đá loái vái nháng đá tài khác nhau. Vá đái sáng, sá chát và vá tình yêu báng thá và báng ván xuôi. Mát tám vái láa đáng tháu đá vái nháng đáng nét sác sáo, mám mái nhá da đá cáa mát đáa bé.

Chiác dáng cám đáng má náp. Nhác phám đáng cá chán lác, váa cá đáng náa hián đái má sán nám táa trên giá nhác: cáa Chopin, Scriabin...

Đáa bé tá ngoài cáa báng vào, báng qua phòng khách, má con búp-bê trên tay và nói lám nhám; lác lái trong đáng sách vá trên bàn đá tìm cuán sách hình, chát ngón tay trên chiác dáng cám. Đáa bé trông có vá tái mát, kháe mánh, vái đái cánh tay và đái chân trán trái, rám náng bái gió và ánh náng mát trái. Đái mát trong sáng, đán nhánh, ngáy thá cáa đáa bé trông thát đá tháng làm sao.

Đưa Con

Tác Giả: Mây-cao-Nguyên phóng tác

Thứ Sáu, 17 Tháng 9 Năm 2010 21:01

Những người lớn cũng có riêng đôi bàn tay của họ. Họ biết được cách để những đứa trẻ của mình ngủ yên. Những người đàn bà hát đi ra rồi đi vào. Bà tưới cây, dọn dẹp, pha bột, thỉnh thoảng bà cầm quyển sách trên tay người đàn ông, hoặc nhốt trẻ vào lồng thú nhồi bông, không bao giờ thú nhồi bông. Vì vậy, những trẻ nhồi bông không bao giờ được hoàn chỉnh. Có những cuốn sách bà chép lại nhanh, chép lại những đứa trẻ. Chúng nằm im lìm, bà gặp lại và viết chúng sang một bên.

Bà cầm thấy buồn chán. Vợ người xưa người lớn phải để những đứa trẻ tìm kiếm một vị trí để đó để làm hết chức năng này chức năng khác; chùi những khung cửa sổ, pha bột, những đứa trẻ bàn, ghế đã bóng loáng, bà tưới nước cho mình buồn rồi với những công việc không mấy cần thiết. Đôi khi bà hát nhỏ nhỏ. Rồi đưa tay lau những vết bẩn trên khuôn mặt trẻ con dài xuống đôi má. Đáng bà thon nhỏ và nhợt nhạt da ngâm ngấm.

Tôi đi bộ lên phòng khách với đôi tay còn ướt, khuôn mặt hiện lên nét nôn nóng chờ đợi. Bà chùi với đôi tay ướt vào chiếc khăn choàng làm bột và đi nhanh đến chiếc đèn ngủ của mình. Màn bị kéo theo sau. Những tiếng đi du dương trong phòng ngủ quyện lẫn nhau, lúc nhàn nhạt, lúc mạnh mẽ, lúc những tiếng hát vui tươi. Bất ngờ nhiên, những trẻ nên cuộn lên, bà buông đôi tay trên các phím đàn để những âm thanh réo rắt vang động: bà cúi gập người về phía trẻ con, đưa chúng vào các phím đàn, chiếc đèn ngủ của mình lên. Những dòng mắt dài giữa những ngón tay thon.

Những bà cũng có thể chơi một khúc nhạc buồn một cách êm dịu; đôi má làm trẻ em mê. Bà để những đứa trẻ và xoay một vòng giữa sàn nhà. Bà nhẩy từ phòng này đến phòng khác, những đứa trẻ chân êm dịu, những hàng những con thú trong chuồng. Luôn luôn đến giờ chốt chiếc khăn tay để đi ngủ.

Bà nghe đưa con bước vào, lau mặt thật nhanh và thay đổi nét mặt như một tài tử già dặn kinh nghiệm. Đưa con chạy nhanh, sa vào đôi vòng tay của mẹ nó, khóc hay cười những đứa trẻ trẻ thơ làm. Họ có nó sẽ mang đến cho mẹ nó một bó hoa để kết với những đứa trẻ hoa dại, một vài cành với những cành ngấn ngấn, cành khác với những cành dài thướt thướt không vờ vờ những đứa trẻ cầm hoa, tuy nhiên bà phải đón nhận. Nhìn xem, hoa con hái ở đâu mà đẹp quá vậy?

Người khác đưa con chạy vào đưa cho bà xem đôi bàn tay đứa trẻ họ có cái đầu gối dính đất cát và đang chảy máu. Nó xuýt xoa, đau đến nỗi khóc. Bà phải an ủi, chăm sóc, để dành một cách khó khăn. Chúng bao lâu đưa bé cười đùa vui vẻ; nó ngồi trên chiếc ghế và ôm con bú vào lòng, với những băng keo dán trên vết thương, đang người mút kẹo và xem sách hình. Bà nói chuyện và cười với nó, cố gắng làm cho nó quên đau, bà bế nó và hôn nó. Hình như đó là một

Đã Con

Tác Giả: Mây-cao-Nguyên phóng tác
Thứ Sáu, 17 Tháng 9 Năm 2010 21:01

Sợ tở trách, mẹ tôi sợ thông cảm thì hi vọng ngay trong cái chết của bà. Bà hát những đờn khúc trong các nhạc phẩm, kể chuyện của tích.

“Ngày xưa, có một người đàn đàn bà như xú, như bóng ngón tay út, bà sống trong một căn nhà cũng như xú như hớp diêm...”

Đã con lòng nghe với đôi mắt chăm chú mà lòng mẹ cách thích thú. Nhưng bóng nhiên người mẹ mắt sợ hãi chập chững và không tìm thấy. Bà với vãi đờn đã a bé xuống: “Kìa, bây giờ, con chớ ra ngoài chớ đi đi. Mẹ con mình không thấy người đây suốt cả ngày đờn c”.

Và đã a bé hồn hồn chớ đi. Đó là đi u luôn luôn xớ y ra. Đã xớ y ra rồi thì u lòng.

Gần thì bà nghe tiếng mẹ cười và âm thanh của những bóng chân của người đàn ông xỏ c trên con đờn lát sợ hãi. Khuôn mặt buồn chán của bà lập tức nghiêm trang và căng thẳng.

Bà cười đờn mẹ cách hời hợt chớ đi đóng nắp chiếc đờn của mẹ, dờp mỳ bóng nhóc, che đờn những vết tích. Trong khoảnh khắc bà đờn của mẹ tôi với thêu trên tay, lòng ngổ, rồi đờn nó nằm ngay ngổ trên bàn.

Rồi bà bóng ra khỏi phòng. Người chớ ng bóng vào.

Ông là một người đàn ông lịch sự, phong nhã, tin, ăn mặc chớ chớ của mẹ tôi thoáng nhìn. Ông ta cũng là một người vui vẻ và dờ kết bóng, và người chớ ng muồn có một mái ấm gia đình hạnh phúc, những người cớ. Ông ta nhìn chung quanh căn phòng với vẻ hời nghi, bóng môi, và thì thầm một mình.

Đã a bé chớ vào với ông. Nó đang đờn tở a vào chân của ông, khoe những thành tích suốt một ngày của nó. Có thể đó là một con sóc như xinh xắn. Một vài con bóng màu sắc rực rỡ.....
-À, chúng đờp quá phải không con?

Đã a Con

Tác Giả: Mây-cai-Nguyên phóng tác
Thứ Sáu, 17 Tháng 9 Năm 2010 21:01

Ngái cha ám đáa con đá nó ngái trán lòng, nháng tá táng cáa ông đá đáu đáu.

Đáa con đòi hái sá chú y' cáa ông ta. Nó nhát cuán sách hình lên và chá vào đó. Ngái cha nói mát cách máy móc: “À, con mèo đáp quá há. Con chim hoàng anh cũng đáp náa”.

Cáp mát cáa ông nhìn ra háng cáa chính, ông láng nghe. Và đát nhiên ông đát đáa bé xuáng và nhác đián thoái; ông nhanh nhán quay sá và đáng nói chuyán náa cháng thì ngái vá bác vào.

Ông không nghe tháy bà vá đán gán, ông ván nói và cái mát cách thân mát, nhá mát ngái hoàn toàn bán rán vái bán bè và nháng chuyán thích thú cáa mình. Ngay cá khi ông gát máy đián thoái ông cũng không có vá gì đá y' đán bà và ván tiáp tác tìm sá đián thoái trong cuán niên giám.

–“Anh mái vá?” Bà hái nhánhá và ngái xuáng.

–“Sao...?”.

Giáng nói cáa bà thiáu nhán nái nháng hoàn toàn có mát sá tráng đái thát trá con: bà đáng bát mán. Ông ta nhún vai: “Sao? –À, anh mái vá-không có gì đác biát cá”.

Bà ta ngái đó nhá đáng mong ngáng đác nghe mát vài điáu hán là nháng sá viác bình tháng. Bà luôn luôn chá đái cháng cáa bà nói mát vài điáu mà ông ta cháa bao giá nói vái bà; suát cuác đái làm vá bà đá chá đái. Bà cũng không biát chác mát cách chính xác là bà chá đái cái gì, bà chá biát đám nay lái thêm mát điáu bát mán khác.

–“Không...” Ông đáa tay làm điáu bá mát cách má há.

Ngày cáa ông cũng giáng nhá mái ngày khác. Không có gì xáy ra cá. Năm ngày làm viác tái văn phòng vái nháng giáy tá, máy móc. Sau giá làm ông lái xe tháng vá nhà không la cà đáu hát. Tái vá cám nác xong, xem TV, sách báo hoác gái mát vài ngái bán đá chuyán trò tâm sá. Cuác đái cáa ông thát là bình đá. Nháng cái vai trò cáa ông không giúp giái quyát đác ván đá. Bà vá ván còn ngái đó, nét bát mán đáng ám á, mát sá bát mán vu vá làm cho không khí trán nên ngát ngát. Bà muán gì đáy?

–“Còn em, sao váy? Có kháe trong ngái không?” ông hái mát cách nghiêm ngá.

–“Có sao đáu, cảm án anh” Bà trá lái mát cách lánh láng.

Đã xóa tan bả u không khí ngắ t ngắ t, m ông nhắ t tắ m vắ i lắ a đang thêu dắ cắ m trên tay mắ t cách vắ ng vắ và nói:

-“Đàn bà cắ a mắ y ngắ i sao lắ i có đắ thì giắ và kiên nhắ n đắ làm nhắ ng chuyắ n tào lao nhắ thắ này”.

-“Thì giắ ! Chúa lắ i ! Nó nắ m đó cắ mắ y tuắ n nay rắ i: Em lắ c sao em có đắ thì giắ”

Bà dắ ng lắ i lắ đó. Ông nhìn quanh mắ t vòng căn phòng, dắ ng mắ t tắ i chiắ c dắ ng cắ m. Chiắ c dắ ng cắ m đóng nắ p, không thắ y mắ t bắ n nhắ c nào cắ . Nhà cắ a thì sắ ch sắ , ngăn nắ p, bàn ghắ thắ tắ , bóng lắ ng không có gì đắ có thắ chề trách. Ông muắ n bắ i mắ c thêm nhiắ u đắ u nắ a đắ có cắ đắ y nghiắ n bà, nhắ ng cuắ i cùng rắ i ông chắ u thua.

Ông trắ lắ i tắ m vắ i thêu:

-“Lâu nay anh đâu có thắ y nó bao giắ đâu”.

-“Có mắ t hoắ c hai đắ u mà anh không thắ y”, bà nói trong khi bà dắ ng dắ y:

-“Thôi, đắ n giắ ăn rắ i”.

Cùng lúc đó bà bắ t lên cắ i thắ t lắ n đắ y vắ miắ t thắ .

-“Hãy nghĩ đắ n....”, ông dắ đắ nh nói mắ t đắ u gì đó, mắ t hắ ng nhìn vắ đắ a con đang ngắ ngắ c nhìn cha mắ nó.

-“Em không nghĩ gì khác cắ . Nắ u em đã nghĩ....”.

-“Nắ u em đã nghĩ....” Ông ta nhìn bà mắ t cách khiêu khích.

-“Thôi đắ ng nói nắ a”.

Bà đắ a tay dắ t đắ a bé rắ i khắ i phòng: “Đi con, hai mắ con mình đi rắ a tay, rắ i ăn cắ m”.

Bắ a cắ m chiắ u hôm nay bày biắ n mắ t cách khéo léo và trông có vắ thắ nh soắ n. Cá mòi chiên, khoai Tây hắ m kiắ u mắ i, xà-lách, nắ a chai bia và bánh ngắ t. Chắ c là ngon lắ m.

Và đắ i vắ i ông đang đỏi bắ ng chắ c phắ i ngon rắ i. Ông nghĩ phắ i có mắ t cuắ c hắ u chiắ n.

-“Đắ ăn ngon quá”, ông nói nắ nh vắ .

-“Ngon sao?”, bà hắ i vắ n mắ t cách lắ nh lúng.

-“Em sung sắ ng đắ c nghe anh khen”.

Đã a Con

Tác Giả: Mây-cao-Nguyên phóng tác
Thứ Sáu, 17 Tháng 9 Năm 2010 21:01

Sau đó thì h nói v đã a con. M t cách máy móc h nói nh ng đi u nh nh ng ng i l n luôn luôn h i nh ng đã a tr nít.

-“Su t ngày con làm nh ng gì?”.

-“C m tay ph i, con chó!”.

-“Con có đi ch i v i m y đã a tr hàng xóm không?”.

-“Con h quá, v y th c ăn vào áo qu n c a m h t r i! Con không đ c c m cái mu ng nh v y- C m nh th này, này”.

-“M y con gà con nhà k bên, chúng nh th nào r i?”.

-“Đ ng có ăn khoai tây không. Con ph i ăn cho h t cá. Nh v y ph i ngoan không”.

Đã a con h t tr l i bên ph i r i l i tr l i bên trái, hài lòng đ c cha m chú y' chăm sóc cho mình quá nhi u; nó không hi u đ c nó đang ở trong vùng chi n đã a nguy hi m.

Con mèo ăn m t con gà con. Con khác đ c m nó c u. Nh ng nó b gãy chân và ch c có l cũng ph i ch t thôi; h đã gi t con gà con nh xiu đ th ng đó và đem chôn, trên m nó có cây thánh giá và m t cây th c đ c. Và cá thì không đ c ngon l m n u không c m th y đối b ng.

Đã a bé gi y n y không ch u ăn thêm cá. Cha m nó l i có c đ đ i co nhau qua trung gian c a đã a bé.

-“Không ăn n a thì đ đó, con chó c a ba”.

-“Ăn h t đi con, ngoan m th ng”.

-“Có l nhi u quá con ăn không h t, ph i không?”.

-“Đ ng ngang b ng, con. Gi i, ăn h t m cho con ăn bánh ng t”.

Đã a con tr l i nó mu n ăn bánh ng t, không mu n ăn cá. Nó ng ng i trên gh và v t m nh cái mu ng xu ng đĩa. Nó không còn ng i ngay ng n, t ch nh nh tr c và m nó ph i b ng nó xu ng cho nó ch y đi ch i mà không cho ăn bánh ng t.

Nh ng ng i cha t đi l y m t mi ng bánh ng t đ tr c m t đã a con: “Mình đ ng nói m t l i nào n a. Th i ti t quá nóng n c mà mình đòi h i quá nhi u. Đ yên cho nó”.

Ít nh t, ông ta đã c x v i t cách là ch nhân c a căn nhà này và ch ng t quy n làm ch ng. Đi u này làm ông mẫn nguy n.

Đã a Con

Tác Giả: Mây-cao-Nguyên phóng tác
Thứ Sáu, 17 Tháng 9 Năm 2010 21:01

Đã a con bít đũa ăn bánh ngọt. Nhìn nó nhìn lờ mờ lét cha mẹ mất cách búi rúi, thốn thùng. Mất s' y' th' c' m' p' m' ch' t' đ' n' trong trí nó ch' ng' t' cho nó bít t' cu' c' đ' i' không ph' i' bình đ' và êm trôi nh' nó t' ng'.

Cha mẹ nó không còn nói gì nữa.

Màn đêm ch' t' đ' n'. Đêm v' v' i' nh' ng' hàng cây in rõ r' t', n' m' im lìm đ' i' b' u' tr' i' trong xanh và chúng càng rõ nét khi nh' ng' vì sao xu' t' hi' n'. Mùi h' ng' c' a' r' m' r', hoa xa-tr' c-th' o và hoa h' ng' ph' ng' ph' t' đầu đây. Tiếng con đ' mèn r' rích bên th' m'. Quang c' nh' đang qu' nh' h' u' b' ng' nhiên vang lên nh' ng' t' u' khúc r' n' rã c' a' muôn lo' i' côn trùng, đ' ng' v' t', chim chóc. Tiếng cú kêu đêm đầu đây nghe bu' n' n' n' n' t'.

Trong phòng n' i' đ' t' chi' c' đ' ng' c' m' ng' n' đèn đ' c' b' t' sáng. Nhìn con mòng bay va vào m' t' g' ng' c' a' s' đang đóng. Xuyên qua m' t' vài c' a' s' hé m' m' t' vài con th' y' ánh sáng bay vào nh' ng' không tìm đ' c' l' i' ra; chúng bay l' n' vòng vòng chung quanh ch' p' đèn đ' n'. Nhìn con thiêu thân th' y' ánh sáng t' ng' h' nh' phúc thiên đ' ng' đang va đ' u' vào cõi ch' t'.

Ng' i' ch' ng' đang ng' i' đây.

Ông ta b' t' báo sang m' t' bên và đang ng' i' nhìn nh' ng' con thiêu thân. Có giúp chúng cũng vô đ' ng' thôi. Hãy đ' chúng trì chí cho đ' n' khi t' th' n' th' ng' xót đ' n' đón chúng đi. Nhìn ông bít chúng c' m' th' y' nh' th' nào. Chính ông cũng đã bay vào trong th' ánh sáng đó m' t' l' n' và nay đang nhìn hoàn c' nh' c' a' nh' ng' con thiêu thân đang làm m' i' cho ánh sáng, ông c' m' th' y' m' t' n' i' bu' n' man mác len nh' vào h' n'. Ng' i' ta nghĩ h' đã tìm th' y' đ' c' m' t' vòng tay ôm p' áp, m' t' n' i' ch' n' an bình, thú v' đ' cho tâm h' n' ng' tr'. Nhìn thay vì ng' i' ta đã tìm th' y' m' t' s' b' t' n' tri' n' miên, m' t' tính khí b' t' th' ng', m' t' s' đ' n' v' t' khó hi' u'. Âm nh' c' ? Không có l' y' m' t' âm đ' u'. Chi' c' đ' ng' c' m' đang n' m' im lìm, mang đ' u' hi' u' mi' t' th' và m' t' s' t' cáo ch' ng' l' i' ông. N' u' không có s' i' dây thiêng liêng đang ràng bu' c' hai ng' i', đó là đã a con, thì ch' c' ch' n' ông đã b' bà và ra đi th' t' xa.

Ông có th' nghe rõ t' ng' b' c' chân c' a' bà ngoài v' n' sau. Ngoài kia bà đang đi đ' m' n' i' bu' n'.

Đã a Con

Tác Giả: Mây-cao-Nguyên phóng tác
Thứ Sáu, 17 Tháng 9 Năm 2010 21:01

Bà cđ đi và đi, viên sđ i mđ ng đang reo dđđ i gót chân vang. Thđ nh thođ ng bà dđ ng lđ i và trđ m ngâm suy nghĩ, có rđ t nhiđ u tâm sđ dđ n vđ t, ngđ n ngang không nói đđđ c mà chđ ng bà không thđ nào đoán cho ra, ông đang ngđ i nhđ p nhđ m trên ghđ .

Bà cũng nhìn thđ y nhđ ng con thiêu thân, bà cũng thđ y cái hđ p đđ n cđ a ánh sáng. Chính bà cũng đã tđ ng cđ m thđ y đã bay vào nhđ ng đđđ u mà bà tin tđ đ ng rđ ng đó là mđ t cuđ c phiêu lđ u miên viđ n, ngđy ngđ t không chđ m đđ t. Bà đã sa vào vùng ánh sáng vđ i nhđ ng y' nghĩa mđ i mđ cđ a mđ t đđđ u duy nhđ t, trđ đ c sau nhđ mđ t, là cđ đem lđ i hđ nh phúc và sung sđ đ ng cho chđ ng, cha cđ a đđ a con trai cđ a bà, ngđ đ i đàn ông xa lđ đang ngđ i im lìm, trđ trđ nhđ đá tìm lđ y thú vui cho mình mà không quan tâm đđ n nđ i giđ n hđ n đang nđ i lođ n trong lòng bà.

Đđ a con đang nđ m ngđ trên chiđ c giđ đ ng nhđ . Nó hđ t tung chiđ c khăn trđ i giđ đ ng vì nđ c nđ i và nđ m duđ i tay chđ n bđ bđ m, rám nđ ng, khuôn mđ t đđ thđ đ ng nhđ mđ t đóa hoa tđ đ i. Đđ a con đang mđ màng trong giđ c đđ đ p, đã quên không còn thđ y vđ t đau nhđ c vđ a mđ i bđ thđ đ ng. Thđ t là vô tđ , nó là kđ t tinh cđ a máu, mđ , da thđ t, trí óc cđ a hai con ngđ đ i mâu thuđ n nhau đã cđ u tđ o nên nó. Ngày mai khi đđ n tuđ i trđ đ ng thành, nó sđ tiđ p nđ i, đđđ i theo cái vđng ánh sáng hđ nh phúc mđ hđ cđ a nhân lođ i mà nđ i buđ n luôn luôn chđ đón nó trđ đ c ngđ đ ng cđ a thiên đđ đ ng.

Mây-cao-Nguyên phóng tác
(Canada, July 1st 2010)